

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΗ ΜΕΛΟΥΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.— "Ισα ἀθροίσματα ὁμοίων δυνάμεων πραγματικῶν ἀκεραίων καὶ ἀκεραίων τοῦ Gauss, ὑπὸ Ἰάσονος Κατζουράκη *". Ἀνεκτινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κ. Π. Παπαϊωάννου.

Εἰσαγωγὴ

Ἄλι ἀπὸ τοῦ Euler ἀρχέμεναι καὶ μέχρι σήμερον συνεχιζόμεναι ἔρευναι ἐπὶ τῶν ἵσων ἀθροισμάτων τῶν διμοίων δυνάμεων ἀκεραίων (πάντων πραγματικῶν, κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε) δυνατὸν νὰ στραφῶσι καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν, καθ' ἥν ζεύγη τῶν ἀκεραίων τούτων ἀντικαθίστανται μὲ ζεύγη συζυγῶν ἀκεραίων τοῦ Gauss. Ἡ τοιαύτη στροφὴ τῶν ἔρευνῶν θὰ ἀγάγῃ τὸν ἔρευνητὴν εἰς συμπεράσματα σημασίας οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν ἐπιτευχθέντων διὰ τῆς θεωρήσεως μόνον πραγματικῶν ἀκεραίων, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ἀριθμητικῶν θεωρημάτων συνδεόντων πραγματικοὺς ἀκεραίους πρὸς συζυγεῖς ἀκεραίους τοῦ Gauss καὶ τῶν διποίων θεωρημάτων τὴν ὑπαρξίν θὰ ἥτο δυσχερὲς καὶ ἐκ διαισθήσεως ἀκόμη νὰ ὑποπτευθῇ τις.

Τὸ γόνιμον τῶν τοιούτων ἀναζητήσεων ὑποδῆλοῦται ἐν τοῖς ἐπομένοις.

§ 1. Ἀξιοσημείωτοι λύσεις τινὲς τοῦ διοφαντικοῦ συστήματος
 $(x+yi)^n + (x-yi)^n + z^n = (x_1 + y_1 i)^n + (x_1 - y_1 i)^n + z_1^n$, ὅπου $n=1,3$.

Ἐνδίσκομεν ὑπὸ ώρισμένας συνθήκας τὴν γενικὴν εἰς ἀκεραίους λύσιν τοῦ ὡς ἄνω διοφαντικοῦ συστήματος, τὸ διποίον χάριν συντομίας γράφομεν

$$x \pm y i, z \stackrel{n}{=} x_1 \pm y_1 i, z_1, \quad (1), \text{ ὅπου } n=1,3.$$

Πρὸς τοῦτο, παρατηροῦμεν ἐν πρώτοις, δτὶ ἡ πρωτοβάθμιος τῶν (1), δηλ. ἡ $2x + z = 2x_1 + z_1$, δι' ἐξισώσεως τῶν μελῶν της μὲ υ δίδει τὰς

$$z = u - 2x, \quad z_1 = u - 2x_1 \quad (2)$$

διὰ τὰς διποίας ἡ τριτοβάθμιος τῶν (1) γίνεται:

$$x[(u-x)^2 + y^2] = x_1[(u-x_1)^2 + y_1^2]. \quad (3)$$

$$\text{α' λύσις τοῦ (1). } \text{ Ἡ (3) διὰ } u = \frac{1}{2}(x+x_1), y=y_1 + \frac{1}{2}(x_1-x), \quad (4)$$

$$\text{γράφεται } (x-x_1)[y_1^2 - x y_1 + \frac{1}{4}(x_1-x)^2 - \frac{x}{4}(x_1-x)] = 0$$

* J. KATZOURAKES, Some sets of real integers and integers of Gauss with equal sums of like powers.

καὶ ἐπειδὴ εἶναι $x \neq x_1$ (διότι, ἄλλως, θὰ ἦτο $y=y_1$ καὶ, διὸ τὰς (2), $z=z_1$),

$$\text{λαμβάνομεν τὴν } y_1^2 - xy_1 + \frac{1}{4}(x_1 - x)^2 - \frac{x}{4}(x_1 - x) = 0,$$

ἐκ τῆς δποίας εὑρίσκομεν

$$2y_1 = x \pm \sqrt{-x^2 + 3xx_1 - x_1^2} = x \pm v \quad (5)$$

$$\text{ἔνθα ἐτέθη } -x^2 + 3xx_1 - x_1^2 = v^2.$$

Τῆς τελευταίας ἔξισώσεως ἡ γενικὴ εἰς ἀκεραίους λύσις παρέχεται, κατὰ τὰ γνωστά, τῇ βοηθείᾳ τῶν

$$x = p_1^2 + q^2, \quad x_1 = 2p_1q + q^2, \quad v = -p_1^2 + p_1q + q^2$$

καὶ οὕτω ἐκ τῶν (5) λαμβάνομεν

$$y_1 = \frac{1}{2}p_1q + q^2 \quad \text{ἢ} \quad y_1 = p_1^2 - \frac{1}{2}p_1q,$$

ἔνῷ ἐκ τῶν (4) καὶ (2) ἔχομεν

$$u = \frac{3}{2}p_1^2 + p_1q + q^2, z = -\frac{1}{2}p_1^2 + p_1q - q^2, z_1 = -\left(\frac{5}{2}p_1^2 + 3p_1q + q^2\right)$$

$$\text{καὶ} \quad y = \frac{1}{2}p_1^2 + \frac{3}{2}p_1q + q^2 \quad \text{ἢ} \quad y = \frac{3}{2}p_1^2 + \frac{1}{2}p_1q.$$

Ἐκ τῶν εὑρεθεισῶν ὡς ἕνω ἵστητων ἔπειται, ὅτι, τῶν $y, y_1, u, z_1, z, p_1, q$ δντων ἀκεραίων, κατ' ἀνάγκην εἶναι $p_1 = 2p$.

Κατ' ἀκολουθίαν λαμβάνομεν διὰ τὰς (1) τὰς ἴσοτητας:

$$(4p^2 + q^2) \pm (2p^2 + 3pq + q^2)i, \quad 10p^2 + 6pq + q^2 \stackrel{1,3}{=} (8p^2 + 4pq + q^2) \pm (pq + q^2)i, \quad 2p^2 - 2pq + q^2$$

$$\text{καὶ} \quad (4p^2 + q^2) \pm (6p^2 + pq)i, \quad 10p^2 + 6pq + q^2 \stackrel{1,3}{=} (8p^2 + 4pq + q^2) \pm (4p^2 - pq)i, \quad 2p^2 - 2pq + q^2$$

τῇ βοηθείᾳ τῶν δποίων παρέχεται ὑπὸ τὰς συνθήκας (4) ἡ γενικὴ λύσις τοῦ συστήματος (1).

Ἐφαρμογὴ. — Εὰν ζητῶμεν τὰς ἐκ τῶν (6) λαμβανομένας ἴσοτητας, εἰς τὰς δποίας εἶναι $4p^2 + q^2 = 65$, θέτομεν, λόγῳ τῶν $65 = 8^2 + 1^2 = 4^2 + 7^2$, τὰς $[p, q] = [4, \pm 1], [2 \pm 7]$ καὶ εὑρίσκομεν τὰς

$65 \pm 45i, 185 \stackrel{1,3}{=} 145 \pm 5i, 25$	$65 \pm 99i, 173 \stackrel{1,3}{=} 137 \pm 63i, 29$
$65 \pm 100i, 185 \stackrel{1,3}{=} 145 \pm 60i, 25$	$65 \pm 38i, 173 \stackrel{1,3}{=} 137 \pm 2i, 29$
$65 \pm 21i, 137 \stackrel{1,3}{=} 113 \pm 3i, 41$	$65 \pm 15i, 5 \stackrel{1,3}{=} 25 \pm 35i, 85$
$65 \pm 90i, 137 \stackrel{1,3}{=} 113 \pm 68i, 41$	$65 \pm 10i, 5 \stackrel{1,3}{=} 25 \pm 30i, 85$

β' λύσις τοῦ (1). Ἐὰν ἡ (4₂) ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τῆς $y = y_1 + x_1 - x$ παραμενούσῶν τῶν (4₁) καὶ (2), ἡ (5) ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς

$$y_1 = x \pm \frac{1}{2} \sqrt{-x^2 + 6xx_1 - x_1^2} = x \pm v,$$

ἔνθα ἔτέθη $-x^2 + 6xx_1 - x_1^2 = 4v^2$.

Ἐκ τῆς τελευταίας λαμβάνομεν $x = 5p^2 - 2pq + q^2$, $x_1 = p^2 - 2pq + 5q^2$, $v = p^2 - 6pq + q^2$.

Οὕτω αἱ (6) ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν
 $5p^2 - 2pq + q^2 \pm (2p^2 - 8pq + 6q^2)i$, $-7p^2 + 2pq + q^2 \stackrel{1,3}{=} p^2 - 2pq + 5q^2 \pm$
 $\pm (6p^2 - 8pq + 2q^2)i$, $p^2 + 2pq - 7q^2$ (7)
καὶ $5p^2 - 2pq + q^2 \pm (4pq + 4q^2)i$, $-7p^2 + 2pq + q^2 \stackrel{1,3}{=} p^2 - 2pq + 5q^2 \pm$
 $\pm (4p^2 + 4pq)i$, $p^2 + 2pq - 7q^2$.

Παρατήρησις. Τὸ σύστημα $A_1, A_2, A_3 \stackrel{1,3}{=} B_1, B_2, B_3$ εἶναι ισοδύναμον πρὸς τὸ σύστημα

$$(A_1 + A_2) + (A_1 + A_3) + (A_2 + A_3) = (B_1 + B_2) + (B_1 + B_3) + (B_2 + B_3)$$

$$(A_1 + A_2)(A_1 + A_3)(A_2 + A_3) = (B_1 + B_2)(B_1 + B_3)(B_2 + B_3).$$

Ἐπομένως, θέτοντες $A_1, A_2 = x \pm yi$, $A_3 = z$, $B_1, B_2 = x_1 \pm y_1 i$, $B_3 = z_1$, δυνάμεθα διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως μιᾶς μερικῆς λύσεως τοῦ (1) νὰ σχηματίσωμεν δύο ἀκεραία πολυώνυμα τοῦ w , ἔχοντα ἀνὰ μίαν μόνον πραγματικὴν ρίζαν, ἀλλὰ πάσας ἀκεραίας, καὶ διαφέροντα μόνον κατὰ τοὺς συντελεστὰς τῶν πρωτοβαθμίων ὅρων των. Π.χ. χρησιμοποιοῦντες τὴν μερικὴν λύσιν τοῦ (1): $5 \pm 6i$, $17 \stackrel{1,3}{=} 13 \pm 2i$, 1 , τὴν δποίαν εὑρίσκομεν ἐκ τῆς (6₁) διὰ $p = q = 1$, λαμβάνομεν μὲρις ἀντιστοίχως τὰς $(10, 22 \pm 6i)$ καὶ $(26, 14 \pm 2i)$ τὰ ζητούμενα πολυώνυμα $w^3 - 64w^2 + 1060w - 5200$ καὶ $w^3 - 64w^2 + 928w - 5200$.

§ 2. Δύο μερικαὶ λύσεις τοῦ συστήματος $x \pm yi$, $x' \pm y'i \stackrel{n}{=} x \pm y_1 i$, $x' \pm y'_1 i$ ($n = 1, 3$).

Ἡ μία τῶν λύσεων τούτων προκύπτει ἐκ τῶν (6), ἐὰν ἐναλλάξωμεν τὰ μέλη τῆς (6₂) καὶ κατόπιν προσθέσωμεν ταύτην κατὰ μέλη μετὰ τῆς (6₁). Οὕτω ἔχομεν τὴν διπλῆν ισότητα

$$(4p^2 + q^2) \pm (2p^2 + 3pq + q^2)i, (8p^2 + 4pq + q^2) \pm (4p^2 - pq)i \stackrel{1,3}{=} (4p^2 + q^2) \pm$$

$$\pm (6p^2 + pq)i, (8p^2 + 4pq + q^2) \pm (pq + q^2)i.$$

Ομοίως ἐκ τῶν (7) λαμβάνομεν
 $(5p^2 - 2pq + q^2) \pm (2p^2 - 8pq + 6q^2)i$, $(p^2 - 2pq + 5q^2) \pm (4p^2 + 4pq)i \stackrel{1,3}{=}$
 $(5p^2 - 2pq + q^2) \pm (4pq + 4q^2)i$, $(p^2 - 2pq + 5q^2) \pm (6p^2 - 8pq + 2q^2)i$.

§ 3. Ἡ γενικὴ λύσις ἐνὸς διοφαντικοῦ συστήματος
καὶ ἐν ἀξιοσημείωτον θεώρημα.

Διὰ $y_1 = y$, $z_1 = -z$ ἐκ τῶν (1) καὶ (2) λαμβάνομεν
 $x_1 = x + z$, $u - x = x + z$, $u - x_1 = x$,

διὰ τὰς ὁποίας ἡ μὲν (3) γίνεται

$$x(x+z) = y^2, \quad (8)$$

τὸ δὲ σύστημα (1) γράφεται

$$z, z \stackrel{1}{=} (x+z) \pm yi, -x \pm yi. \quad (9)$$

Ἄσ κληθῇ D δ μ.κ.δ. τῶν x, z καὶ ἂς τεθῇ $x = Dx'$, $z = Dz'$, ὅπου $(x', z') = 1$. Ἡ (8) γράφεται $D^2 x'(x' + z') = y^2$ καὶ κατ' ἀκολουθίαν, ἔνεκα τῆς $(x', x' + z') = 1$, ἔχομεν $x' = q^2$, $x' + z' = p^2$.

Εἶναι λοιπὸν $x = Dq^2$, $y = Dpq$, $z = D(p^2 - q^2)$, (10), ὅπου $(p, q) = 1$.

Ἐξ ἄλλου ἐκ τῆς (8) διαδοχικῶς ἔχομεν
 $z^2 + 2x(x+z) - 2y^2 = z^2$, $[(x+z)^2 - y^2] + (x^2 - y^2) = z^2$ καὶ $[(x+z) \pm yi]^2 + (-x \pm yi)^2 = 2z^2$.

Οὐθενὶς ἡ γενικὴ λύσις (10) τοῦ συστήματος (9) εἶναι ἡ γενικὴ λύσις τοῦ συστήματος

$z^n + z^n = [(x+z) + yi]^n + [(x+z) - yi]^n + (-x + yi)^n$,
 ὅπου τώρα $n = 1, 2, 3$.

Τὸ δὲ ἄνω σύστημα συντόμως γράφεται

$$z, z \stackrel{3}{=} (x+z) \pm yi, -x \pm yi^*$$

καὶ κατὰ τὰ ἀνωτέρω, διὰ τὰς (10), λαμβάνομεν τὴν τριπλῆν ἴσοτητα

$$D(p^2 - q^2), D(p^2 - q^2) \stackrel{3}{=} D(p^2 \pm pqi), D(-q^2 \pm pqi), \quad (11)$$

εἰς τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ ἀρωμεν τὸν περιορισμὸν $(p, q) = 1$, λόγῳ τοῦ εἶναι τριπλῆ ταῦτη, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας δῷμώμενοι διατυποῦμεν τὸ ἐπόμενον ἀξιοσημείωτον

Θεώρημα: «Τὸ διπλάσιον παντὸς φυσικοῦ ἀριθμοῦ N , διαφόρου τῶν 1, 2, 4, ἰσοῦται μὲν ἐν τούλαχιστον ἀθροισμα ἐκ δύο ζευγῶν συζυγῶν ἀκεραίων τοῦ Gauss, ἐχόντων τὸ αὐτὸν φανταστικὸν μέρος, τῶν ὁποίων τὰ τετράγωνα, ὅπως καὶ οἱ κύβοι, ἔχουν ἀθροίσματα ἵσα ἀντιστοίχως μὲ τὸ διπλάσιον τοῦ τετραγώνου, ὅπως καὶ τοῦ κύβου, τοῦ N ».

* Ο χωρισμὸς δύο δῷμάδων ἀριθμῶν διὰ τοῦ συμβόλου $\stackrel{n}{=}$ δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ ἐκάστης δῷμάδος ἔχουν ἵσα τὰ ἀθροίσματα τῶν μυστιῶν δυνάμεών των διὰ $\mu = 1, 2, 3, \dots, n$ ἢ διὰ τὰς σημειουμένας τιμὰς τοῦ n .

S U M M A R Y

The author found the solutions (6) and (7) of the Diophantine system (1), from which took solutions of the system in § 2. The method leads in § 3 to the following *Theorem*: «If N is a natural number $\neq 1, 2, 4$, the double of N is equal to one at least sum of two pairs of conjugate integers of Gauss, of which the squares as well as the cubes have sums respectively equal to the double of the square and of the cube of N ».

*

‘Ο Ἀκαδημαϊκὸς κ. Κ. Παπαϊωάννου, κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς ἀνωτέρῳ ἐργασίας, εἶπε τὰ ἔξῆς:

“Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἐργασίαν τοῦ κ. Ἰάσωνος Κατζουράκης, τῶν Μαθηματικῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐργάζεται ἀπὸ ἑτῶν ἐρευνητικῶν εἰς τὴν Θεωρίαν τῶν Ἀριθμῶν ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μαθηματικοῦ κ. Γεωργίου Ξηρουδάκη.

“Ο κ. Ιάσων Κατζουράκης, Πτυχιοῦχος τῶν Μαθηματικῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐργάζεται ἀπὸ ἑτῶν ἐρευνητικῶν εἰς τὴν Θεωρίαν τῶν σχετικῶν μὲ τὰ ἵσα ἀθροίσματα δμοίων δυνάμεων ἀκεραίων εἰς τὴν περίπτωσιν, κατὰ τὴν δοτίαν, ἀντὶ ἀκεραίων πραγματικῶν ἀριθμῶν, θεωροῦμεν ζεύγη συζυγῶν ἀκεραίων τοῦ Gauss. Η τοιαύτη θεώρησις διανοίγει νέον πεδίον ἐρευνῶν. Εἰς τὴν παροῦσαν ἐργασίαν ἐκθέτει δ κ. Κατζουράκης ώρισμένα νέα ἀποτελέσματα, τὰ δοποῖα ἐπέτυχεν εἰς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν. Τοιουτορόπως δ κ. Κατζουράκης ἐκκινῶν ἐκ τῆς μελέτης τῶν λύσεων Διοφαντικοῦ συστήματος κατέληξεν εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ ἔξῆς θεωρήματος:

«Τὸ διπλάσιον παντὸς φυσικοῦ ἀριθμοῦ N , διαφόρου τῶν 1, 2, 4, ἰσοῦται μὲ ἐν τούλαχιστον ἀθροίσμα ἐκ δύο ζευγῶν συζυγῶν ἀκεραίων τοῦ Gauss, ἔχόντων τὸ αὐτὸ φανταστικὸν μέρος, τῶν δοποίων τὰ τετράγωνα, ὅπως καὶ οἱ κύβοι, ἔχουν ἀθροίσματα ἵσα ἀντιστοίχως μὲ τὸ διπλάσιον τοῦ τετραγώνου, ὅπως καὶ τοῦ κύβου, τοῦ N ».

‘Η διάνοιξις νέων πεδίων ἐρευνῶν ὑπὸ Ἑλλήνων Μαθηματικῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Θεωρίας τῶν ἀριθμῶν εἶναι σημαντικωτάτη. Εἶναι δὲ ὁ κ. Κατζουράκης τοσοῦτον μᾶλλον ἀξιέπαινος, διότι ἡσχολήθη μὲ δυσκολώτατα ἐρευνητικὰ θέματα καὶ ἐπέτυχε νὰ καταλήξῃ εἰς ἐνδιαφέροντα ἀποτελέσματα ἐργαζόμενος μονίμως εἰς τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὸ Ἡράκλειον τῆς Κρήτης.

‘Ο κ. Κατζουράκης ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ ἀειμνήστου Παναγιώτου Ζερβοῦ, τοῦ δποίου ἡ διδασκαλία ἔστρεψε πρὸς τὴν ἐρευναν τόσους Ἑλληνας Μαθηματικούς.